വിശ്വാസിനി: ഒരു പുത്രി

നവാൽ ബിൻത് അബ്ദില്ല

വിവർത്തനം: കബീർ എം. പറളി

മാതാപിതാക്കളോടുള്ള ബാധ്യതയറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്നവളാണ് യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസിനി. അവർക്കു സേവനം ചെയ്തും അവരെയനുസരിച്ചും അവരോടു നന്നായി പെരുമാറിയും വിശ്വാസിനി ഒരു പുത്രിയുടെ ധർമ്മം സദാ നിർവഹിക്കും. കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിയും അതൃപ്തിയും കുടികൊള്ളുന്നത് മാതാപിതാക്കളുടെ തൃപ്തീയതൃപ്തികളിലാണെന്ന് അവൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശ പരിധിയിൽ നിൽക്കാനാണ് അവൾക്കെപ്പോഴുമിഷ്ടം. നോക്കുക:

“തന്നെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്നും മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യണമെന്നും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരിൽ (മാതാപിതാക്കളിൽ) ഒരാളൊ രണ്ടു പേരുമൊ നിന്റെ അടുക്കൽ വെച്ച് വാർധക്യം ബാധിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരോടു നീ ‘ഛെ’ എന്നു പറയുകയോ അവരോടു കയർക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. അവരോടു നീ മാന്യമായ വാക്കു പറയുക.”

“കാരുണ്യത്തോടുകൂടി എളിമയുടെ ചിറക് നീ അവരിരുവർക്കും താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കു കയും ചെയ്യുക. ‘രക്ഷിതാവെ, ചെറുപ്പത്തിൽ ഇവർ രണ്ടുപേരും എന്നെ പോറ്റിവളർത്തിയതു പോലെ ഇവരോട് നീ കരുണകാണിക്കേണമെ’ എന്നു നീ പറയുകയും ചെയ്യുക”.(1) (ഇസ്റാഅ്: 23, 24)

അനുഗ്രഹം നൽകിയവനോട് കൃതജ്ഞത നിറഞ്ഞ പെരുമാറ്റമെന്ന പോലെ, രക്ഷിതാക്കളെ സ്നേഹിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്യും സത്യവിത്വാസിനി. വാക്കുകൊണ്ടോ നോക്കുകൊണ്ടോ അവരെയവൾ നൊമ്പരപ്പെടുത്തില്ല. അവരുടെ ചെയ്തികളിലൊന്നും അലോസരം കാണിക്കുകയുമില്ല. എന്നല്ല, അവരുടെ കാര്യത്തിൽ അവൾ കൂടുതൽ ക്ഷമകൈക്കൊള്ളും.

അടക്കവും ഒതുക്കവും ആദരവും നിറഞ്ഞ ശൈലിയിലേ സത്യവിശ്വാസിനിയായ പുത്രി തന്റെ രക്ഷിതാക്കളോട് സംസാരിക്കൂ. തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെക്കാൾ വില മാതാപിതാക്കളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നും അവൾ അംഗീകരിക്കും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ തന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ ഏതിലും അവർക്കുതന്നെ മുൻഗണന നൽകും.

പക്ഷെ, ഒന്നുണ്ട്: മാതാപിതാക്കളോട് അമിതമായ സ്നേഹവും സേവന സന്നദ്ധതയും അനുസരണയുമൊക്കെ പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോഴും തന്റെ ആദർശലംഘനത്തിന് അണു അളവുപോലും അവൾ സമ്മതിക്കില്ല. അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ അതിലംഘിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലുമൊരു നിർദ്ദേശം താൻ സ്നേഹിക്കുന്ന, ആദരിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾ പറഞ്ഞു എന്നതുകൊണ്ട് അക്കാര്യത്തിൽ അവരെ അനുസരിക്കുന്ന പ്രശ്നമേയില്ല എന്നർത്ഥം. മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അവരോടു കാരുണ്യം കാണിക്കുകയും അവർക്കു വേണ്ടി നിത്യവും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കും.

തനിക്കും തന്റെ ജീവിതത്തിനും അനുഗുണമായ, രക്ഷിതാക്കൾക്ക് സന്തുഷ്ടിയേകുന്ന, എന്നാൽ ദൈവഹിതത്തിനു വിധേയമായ ഏതൊരു നിർദ്ദേശത്തെയും അവൾ ശിരസാവഹിക്കും. ഒരു കഥ കേൾക്കുക:

അന്നാട്ടിലെ ന്യായാധിപനാണ് നൂഹ് ബ്ൻ മർയം. ധനാഢ്യൻ. അതിസുന്ദരിയും മതബോധവുള്ള ഒരു മകളുണ്ടയാൾക്ക്. എത്രയോ സമ്പന്നരും നേതാക്കളുമായവർ അവളെ വിവാഹമാലോചിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചിരുന്നു. എന്തോ, അവരിലാരിലും തന്റെ പുത്രിക്കിണങ്ങിയ ഭർത്താവിനെ ആ സ്നേഹവത്സലനായ പിതാവ് ദർശിച്ചില്ല.

മാസങ്ങൾ കടന്നു പോകുകയാണ്. നല്ലൊരു പുരുഷൻ തന്റെ പുത്രിക്കു വരുമെന്ന പ്രതീക്ഷ മനസിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുമ്പോഴും മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അസ്വസ്ഥതകൾ നൂഹിന്റെ മനസിനെ നൊമ്പരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തനിക്കൊരല്പം മനസ്സമാധാനം കിട്ടണം. അയാൾ തന്റെ മുന്തിരിത്തോപ്പിലേക്കു നടന്നു. പൂത്തുകായ്ച്ചുലഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന മുന്തിരിത്തോപ്പ്. കിളികളുടെ കൂജനവും തടങ്ങളിലൂടൊഴുകുന്ന കൊച്ചരുവികളുടെ താളവും മനസിനു ശാന്തി പകർന്നേക്കും.

മുബാറക് എന്നു പേരുള്ള ഒരടിമയാണ് ആ തോട്ടത്തിലെ പണിക്കാരൻ. തോട്ടത്തിലൊരിടത്ത് നൂഹ് ഇരുന്നു. യജമാനനെ പരിചരിക്കാൻ മുബാറക് അടുത്തു വന്നു നിന്നു. കുറച്ചു നേരത്തെ ചിന്താമഗ്നമായ നിശബ്ദത. അയാൾ തനിക്കൊരുകുല മുന്തിരി പറിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ മുബാറക്കിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു.

മുബാറക് കൊണ്ടുകൊടുത്ത മുന്തിരി കടിച്ചതേയുള്ളൂ, അയാളതു തുപ്പിക്കളഞ്ഞു. കൊടും പുളി. പഴുത്ത മുന്തിരി പറിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ അയാളാവശ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷെ, മുബാറക് കൊണ്ടുകൊടുത്തതൊക്കെ പുളിയുള്ളതായിരുന്നു. തികട്ടി വന്ന ദേഷ്യം കടിച്ചമർത്തി അയാൾ ചോദിച്ചു: "നിനക്കെന്തു പറ്റി?, എന്നെ കളിയാക്കുകയാണൊ? ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോഴൊക്കെ നീ പുളിയുള്ള മുന്തിരി തന്നെയാണല്ലൊ തന്നത്?"

"അല്ല യജമാനൻ, താങ്കളെ കളിയാക്കിയതല്ല ഞാൻ. ഈ മുന്തിരികളിൽ ഏതു പുളിയുള്ളവ ഏതു മധുരമുള്ളവ എന്ന് അറിയാത്തതു കൊണ്ടാണ്." മുബാറക് ഭവ്യതയോ ടെ പറഞ്ഞു.

നൂഹ് അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ഒരു മുന്തിരുത്തോട്ടത്തിലെ പണിക്കാരന് അതിലെ മുന്തിരികളുടെ സ്വഭാവം വേർതിരിച്ചറിയില്ലെന്നൊ?

"രണ്ടു മാസമായി നീയീ തോട്ടത്തിൽ പണിയെടുക്കുന്നു. എന്നിട്ടും നിനക്കിതിലെ പുളിയുള്ളതും മധുരമുള്ളതും തിരിയില്ലെന്നൊ?" ദേഷ്യത്തോടെയാണയാൾ ചോദിച്ചത്.

"സത്യമായും യജമാനരെ, ഇന്നുവരെ ഞാനിതിലെ ഒരു മുന്തിരി പോലും രുചിച്ചു നോക്കിയിട്ടില്ല." ധീരമായ എന്നാൽ നിഷ്കളങ്കമായ മുബാറക്കിന്റെ മറുപടി അയാളിൽ അത്ഭുതമുണ്ടാക്കി.

"യജമാനൻ, അങ്ങെന്നെയേൽപിച്ചത് ഈ തോട്ടം നോക്കാനായിരുന്നു. ഞാനതു ഭംഗിയായി നിർവഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിലെ ഫലങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കാൻ താങ്കളെനിക്ക് അനുവാദം തന്നിരുന്നില്ലല്ലൊ. അങ്ങെന്തു കല്പിച്ചുവൊ ഞാനതു ചെയ്തു. താങ്കളുടെ കല്പനയെ ധിക്കരിക്കാൻ, മുതലിൽ വഞ്ചന കാട്ടാൻ എനിക്കാവില്ലായിരുന്നു. ആകാശ ഭൂമികളിലെ രഹസ്യം അല്ലാഹു അറിയാതെ പോകുന്നില്ലല്ലൊ."

ധീരനായ, സത്യസന്ധനായ, ദൈവബോധമുള്ള ഭൃത്യൻ! ആശ്ചര്യം! എന്തു പറയണമെന്നറിയാതെ അയാൾ അല്പനേരം തലകുനിച്ചിരുന്നു. അലോസരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന പ്രശ്നത്തിന് ഒരു പരിഹാരമാർഗം തുറക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു അയാളുടെ മനസിലപ്പോൾ. ശുദ്ധനും വിശ്വസ്തനുമായ ഈ മനുഷ്യനു സമ്മാനമായി നൽകാൻ തന്റെ കയ്യിലെന്തുണ്ട്; ഏറെ സമ്പന്നർ വിവാഹത്തിനു കൊതിച്ച സുന്ദരിയും സുശീലയുമായ തന്റെ പുത്രിയല്ലാതെ?! പക്ഷെ, കാര്യം ലളിതമല്ല. മുമ്പിൽ കടമ്പകളുണ്ട്. പക്ഷെ എല്ലാം ലളിതമാക്കുന്നവൻ അല്ലാഹുവാണല്ലൊ. അയാൾ പറഞ്ഞു:

"മുബാറക്, നീ വിവേകിയും ചിന്താശേഷിയുമുള്ളവനാണ്. ഗൗരവമായ ഒരു പ്രശ്നത്തിന് എനിക്ക് നിന്റെ അഭിപ്രായം ആരായണമെന്നുണ്ട്."

"പറഞ്ഞോളൂ. പക്ഷെ ഞാനൊരടിമ മാത്രമാണ്. എന്റെ കഴിവിലൊതുങ്ങിയതെന്തും ഞാനങ്ങേക്കു വേണ്ടി ചെയ്യും" മുബാറക് പറഞ്ഞു.

"ശരി. ഞാനിന്നൊരു പ്രതിസന്ധിയിലാണ്. ഒരുപാടു പേരിൽ നിന്നായി എന്റെ മകൾക്കു കല്യാണാലോചനകൾ വരുന്നു. എല്ലാവരും മികച്ചവർ. പക്ഷെ, അവരിലാർക്കാണ് അവളെ വി

വാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടത് എന്ന ചിന്തയിലാണ് ഞാനിപ്പോൾ. നീയെന്തു പറയുന്നു?" അയാൾ ചോദിച്ചു.

"യജമാനൻ, ജാഹിലിയ്യാ കാലത്ത് ആളുകൾ വിവാഹരംഗത്ത് പരിഗണിച്ചിരുന്നത് തറവാട്, കുലം, മറ്റു മഹിമകളൊക്കെയായിരുന്നു. ജൂതക്രൈസ്തവരുടെ പരിഗണന മുഖസൗന്ദര്യവും മറ്റാകാരസൗഷ്ടവുമൊക്കെയാണ്. പ്രവാചക കാലത്ത് മതനിഷ്ഠയും ഭക്തിയുമൊക്കെയായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടത് പണവും പ്രതാപവുമൊക്കെയാണ്. ഇതിലേതെങ്കിലുമൊന്ന് താങ്കളുടെ മകൾക്കു വേണ്ടി തെരെഞ്ഞെടുക്കുക."

മുബാറക്കിന്റെ ഓരോ വാക്കും അയാളിൽ ഏറെ ചലനങ്ങളുണ്ടാക്കി. അവനോടയാൾക്ക് സ്നേഹവും മതിപ്പും വർദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു. അറിവും യുക്തി ബോധവുമുള്ള ഒരാളിൽ നിന്നേ ഇത്തരം വാക്കുകൾ നിർഗളിക്കൂ.

"ഞാൻ മതനിഷ്ഠയും ഭക്തിയും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു, മുബാറക്. . ." അയാൾ പറഞ്ഞു. ". . . മാത്രമല്ല, അവ രണ്ടും നിന്നിൽ ഞാൻ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ എന്റെ മകളെ നിനക്കു വിവാഹം ചെയ്തു തരാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു."

"യജമാനൻ, എന്താണിത്? അങ്ങു കാശുകൊടുത്തു വാങ്ങിയ ഒരടിമ മാത്രമാണു ഞാൻ. താങ്കളുടെ പുത്രീവരനായി എന്നെ തൃപ്തിപ്പെടാൻ താങ്കൾക്കാവുന്നതെങ്ങനെ?" നിറഞ്ഞ ആശ്ചര്യമായിരുന്നു അയാൾക്ക്.

അതെ, അതൊരു കടമ്പയായിരുന്നു. താൻ വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയ ഒരടിമയുടെ ഭാര്യയാകാൻ തന്റെ മകൾ സമ്മതിക്കുമൊ? ഇതറിഞ്ഞാൽ എന്തായിരിക്കും അവളുടെ പ്രതികരണം? അവൾക്കുമുണ്ടാവില്ലെ പ്രതിശ്രുത വരനെക്കുറിച്ചും ദാമ്പത്യ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുമൊക്കെയുള്ള സങ്കല്പങ്ങളും പ്രതീക്ഷകളും? വെറും സുന്ദരി മാത്രമ ല്ലല്ലൊ അവൾ. ഭക്തിയും ബുദ്ധിയുമുണ്ടവൾക്ക്.

"വരൂ, മുബാറക്". അവരിരുവരും വീട്ടിലേക്കു നടന്നു. മകളെ വിളിച്ച് അടുത്തു നിർത്തി അയാൾ പറഞ്ഞു: " മോളെ, ഇത് മുബാറക്. നമ്മുടെ തോട്ടത്തിൽ പണിയെടുക്കുന്ന അടിമ. ഭക്തനും വിശ്വസ്തനും സൽഗുണ സമ്പന്നനുമാണ് ഇവൻ. നിന്നെ ഇദ്ദേഹത്തിനു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കാനാണ് ഉപ്പയുടെ ആഗ്രഹം. നീയെന്തു പറയുന്നു?"

സങ്കീർണ്ണമാണീ രംഗം. അവൾക്കെന്തുവേണമെങ്കിലും പറയാം. അവൾക്കതിനുള്ള അവകാശമുണ്ട് ഇസ്ലാമിൽ. വാപ്പാന്റെ മുഖത്തു നോക്കി പൊട്ടിത്തെറിക്കാം. 'സൗന്ദര്യവും തറവാടിത്തവുമുള്ള എനിക്ക് ഈ അടിമയുമായുള്ള വിവാഹം വേണ്ട'. അവൾക്കു തീർത്തു പറയാം. പക്ഷെ, ആ മകളെന്തു പറഞ്ഞു തന്റെ പിതാവിനോട്?

"ഉപ്പാ, ഞാനുപ്പാന്റെ മോളല്ലെ. ഇതുവരേയും എന്റെ കാര്യങ്ങൾ ഉപ്പാന്റെ കൈകളിലായിരുന്നില്ലെ. ഉപ്പയുടെ വാക്കു നിരസിക്കാൻ, ആഗ്രഹത്തിനു എതിരുനിൽക്കാൻ ഈ മകൾക്കാവില്ലുപ്പാ. എനിക്കു വേണ്ടി തൃപ്തിയോടെ ഉപ്പ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഏതൊരു പുരുഷനേയും എനിക്കിഷ്ടമാണ്, നൂറു വട്ടം."

പിന്നീടവരുടെ വിവാഹം സമംഗളം നടന്നു. സംതൃപ്തമായ കുടുംബ ജീവിതത്തിൽ അവർക്കൊരു കുഞ്ഞു പിറന്നു - അബ്ദുല്ല. 'ഇബ്നു മുബാറക്'' എന്ന പേരിൽ, ഭക്തിയിലും, സുഖഭോഗവിരക്തിയിലും, ഇസ്ലാമിക കർമ്മശാസ്ത്ര മേഖലയിലും പിൽകാലത്ത് വിശ്രുതനായ മഹാൻ! പിതാവിനെ അനുസരിച്ച പുത്രിക്കും വിശ്വസ്തനായ ഭൃത്യനും അവരുടെ ദാമ്പത്യത്തിലൂടെ അല്ലാഹു നൽകിയ ഐഹിക പ്രതിഫലം ! (2)

---

1. ഇസ്റാഅ്: 23
2. അൽ മർഅത്തുൽ മുസ്ലിമ അമാമത്തഹദ്ദിയാത്ത്, പേ. 132, 133, 134.